

۶۶

گنجینه

گزیده بیانات آیت الله عابدینی

در خطبه‌های نماز جمعه

۲۸ آبان ماه ۱۴۰۰

سازمان مجله فریون

نشریه ذکر جمعه
با هدف انتشار گزیده
بیانات ائمه جمعه قزوین در
خطبه‌های نماز جمعه، هر هفته به
صورت الکترونیکی از طریق شبکه
های اجتماعی ستاد نماز جمعه
منتشر می‌گردد.
لازم به ذکر است متن بیانات ائمه
محترم جمعه، با حذف و اضافات و
ویرایش همراه است و سعی شده
است جهت مطالعه و بهره‌جویی
هرچه بهتر مخاطبین گرامی،
اهم محورها ارائه گردد.

خطبه اول

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ
وَاللَّعْنُ الدَّائِمُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ
إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.

لزوم رعایت حق تقوا

قَالَ اللَّهُ الْحَكِيمُ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ﴾ (٢) ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ﴾ (٣) ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (٤)

در خطبه های گذشته درباره «حق» صحبت کردیم.
قرار شد راجع به «تقوا» و «حق تقوا» صحبت کنیم.

۱. مؤمنان فقط کسانی هستند که چون یاد خدا شود، دل‌هایشان ترسان می‌شود. هنگامی که آیات او بر آنان خوانده شود، بر ایمانشان می‌افزاید و بر پروردگارشان توکل می‌کنند. هم‌آنان که نماز را بر پا می‌دارند و از آنچه به آنان روزی داده‌ایم، انفاق می‌کنند. مؤمنان واقعی و حقیقی فقط آنان‌اند. برای ایشان نزد پروردگارشان درجاتی بالا و آمرزش و رزق نیکو و فراوانی است (انفال: ۲ تا ۴).

بعد سراغ انواع دیگر حق برویم. اول حق تقوا [را بیان کردیم]؛ برای اینکه خدای متعال فرمود:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾^۱

ای کسانی که ایمان آورده اید، تقوا را پیشه خود کنید و با تقوا زندگی کنید. اگر فقط لفظ تقوا را به زبان جاری کنیم، [ادای] حق تقوا [محسوب] نمی شود. اگر راجع به تقوا مقاله بنویسیم و سخنرانی کنیم، این گامی به سوی تقواست؛ ولی حق تقوا نیست. می خواهیم مطالعه کنیم، فکر کنیم و از قرآن و روایات کمک بگیریم [تا] ببینیم حق تقوا چیست.

ویژگی های مؤمن حقیقی

یکی از جاهای قرآن که به ما کمک می کند حق تقوا را بفهمیم، همین آیات دوم تا چهارم سوره مبارک انفال است. فرمود: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ...﴾ مؤمن حقیقی چه کسی است؟ در حقیقت اهل تقوای حقیقی چه کسانی هستند؟ چون تقوا میوه و ثمره ایمان است. بدون درخت که میوه نمی شود. تا ایمان نباشد تقوا معنا

۱. ای اهل ایمان! از خدا آن گونه پروا کنید که شایسته پروا ازوست و نمیرید مگر در حالی که [در برابر او و فرمان‌ها و احکامش] تسلیم باشید (آل عمران: ۱۰۲).

ندارد. ببینیم این درختی که میوه آن تقوا می‌شود، چیست و چگونه است؟ یک نمونه آن را اینجا [در] سوره انفال بیان می‌کند.

۱. دل هایشان به یاد خدا لرزان می‌شود

فرمود: ﴿...الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ...﴾. مؤمنان کسانی هستند که آن قدر با خدا سر دوستی دارند و محو محبت خدا هستند که وقتی نام خدا به گوش آن‌ها می‌رسد، دل هایشان می‌لرزد. نمی‌گویند می‌ترسد. شاید ترس هم جزء آن باشد؛ ولی قبل از ترس، حب و عشق و محبت است. بحث عاشقی و معشوقی است. یعنی بنده خوب خدا آن قدر به خدا محبت پیدا می‌کند که وقتی نام خدا را می‌شنود، دل او تکان می‌خورد و بی تفاوت نمی‌گذرد.

ما نسبت به خیلی از مسائل دنیا ممکن است این حالت را داشته باشیم. [ممکن است] راجع به یک زمین مرغوب [بگوییم] می‌بینید متری چند است! [یا] ممکن است ماشین کذا و موبایل فلان توجه ما را جلب کند و دل ما را تکان بدهد؛ اما آیا محبت و عشق به خدا دل ما را تکان می‌دهد؟ خدایی که ما را آفریده و همواره و یکسره فیض او باعث شده است که ما باشیم. به ما رزق و آبرو می‌دهد و هوای ما را

دارد. چقدر به خدا اعتماد و محبت داریم و چقدر خدا را در زندگی مان می بینیم؟ او همیشه ما را می بیند:

﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾^۱

حواست هست که خدا همیشه و هر لحظه تو را می بیند؟ ما چقدر خدا را می بینیم و چقدر نقش خدا را در زندگی مان جدی می گیریم؟ فرمود مؤمنین حقیقی کسانی هستند که وقتی یاد خدا می شود و نام خدا را می شنوند، دل هایشان تکان می خورد. ما خیلی وقت ها [وقتی] نام خدا را می بریم، فقط لب هایمان می جنبد. دل هایمان نمی جنبد. [خدا] می خواهد که جان ما درگیر محبت خدا و اسیر عشق الهی باشد. این یک نشانه است.

۲. یاد خدا بر ایمان آنان می افزاید

نشانه دوم: ﴿...وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا...﴾^۲ مؤمنین حقیقی وقتی آیه های قرآن برایشان گفته می شود، چه واکنشی دارند؟ آب آیه خداست. این آیه خدا را زیر ریشه های درخت پژمرده یا گل افسرده می ریزیم. وقتی این آب یک مقدار نفوذ کند و به ریشه ها برسد و این درخت یا گل از این آب بنوشد و استفاده کند، نشاط و شادابی را در برگ ها، گل ها

۱. مگر ندانسته که قطعاً خدا [همه کارهایش را] می بیند؟ (علق: ۱۴).

گزیده بیانات آیت‌الله عابدینی در خطبه‌های نماز جمعه | ۲۸ آبان ماه ۱۴۰۰

و شاخه های آن تماشا می کنیم. معلوم می شود این درخت خوب توانسته است از آیه آب بهره مند شوند. خدای متعال آیات قرآن را مثل همین آب به ریشه های فطرت ما می چشاند. می خواهد ببیند اثر آن در چهره، رفتار و زندگی ما چطور است.

مؤمنین حقیقی کسانی [هستند] که ریشه هایشان نپوسیده است. زنده هستند؛ ولی دنیا و زرق و برق عالم زندگی، آن ها را غافل و پژمرده کرده است. وقتی آب حیات بخش قرآن به ریشه فطرت آن ها نفوذ می کند، ایمانشان افزایش پیدا می کند، خودشان را به دامن خدا می اندازند و به خدا توکل می کنند.

۳. به خدا توکل می کنند

﴿...وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ...﴾: این ها همان کسانی هستند که به خدا توکل می کنند. ویژگی اول این است که وقتی نام خدا را می شنوند، دل آن ها تکان می خورد. ویژگی دوم این است که وقتی آیات قرآن را می خوانند، می شنوند یا یاد می گیرند، ایمان آن ها افزایش پیدا می کند و نشاط معنوی پیدا می کنند. ویژگی سوم: به خدا تکیه می کنند.

۴. نماز را بر پا می دارند

﴿...الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ...﴾: همه هم و غم آن ها

این است که پرچم نماز بلند و پرچم دین برافراشته باشد. عقیده‌ها محکم شود و زندگی‌ها دینی باشد. «يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ» به این معناست.

۵. از روزی خود انفاق می‌کنند

﴿...وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾: از آنچه ما به آن‌ها روزی کردیم، انفاق می‌کنند. اگر درآمد و ثروتی دارند، این ثروت را سرهم انباشت نمی‌کند. فقرا و خلأهای جامعه را شناسایی می‌کند و به نیازهای اجتماعی فکر می‌کند: مملکت ما به ساخت بیمارستان و مدرسه نیازمند است. برای آب باید وقف و سرمایه‌گذاری کنیم. برای برق و روشنایی باید قدم برداریم. برای سلامت و بهداشت مردم باید فکری کنیم. برای گرسنه‌ها در رفع گرسنگی باید سهمی داشته باشیم.

علم و دانش و مدیریت و تجربه آن‌ها هم رزق خداست. همین‌ها را هم کاری می‌کنند که به کام مردم و برای آسایش و رفاه آن‌ها مصرف شود. این هم پنجمین ویژگی آن‌هاست.

﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا...﴾: خدا می‌گوید اگر کسی این اندازه جلو آمد، او مؤمن حقیقی است. فرمود:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ.

این ها به حق مؤمن هستند و می توانند به سمت تقوا حرکت کنند. شجره طيبة ایمن در جان آن ها ریشه دوانده است [و باید] منتظر ثمره و میوه این درخت پاک باشند. مهم ترین میوه این درخت پاک تقوای الهی است.

۶. نزد خدا درجات مختلفی دارند

﴿... لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ...﴾: همه این ها هم یک جور نیستند و درجات دارند. مثل درخت که خودش درجات دارد. درخت هایی که گاهی تنومند می شوند و هر شاخه آن ها بزرگ می شود و گسترش پیدا می کند، اول امر نهال هستند. این نهال قد می کشد، شاخ و برگ باز می کند، گسترش پیدا می کند و درخت می شود. شجره طيبة ایمن هم اگر صادقانه باشد و درست در جان آدم کاشته شود، [رشد می کند]. نهال های پلاستیکی هم داریم: [اگر] سی سال هم بگذرد، یک سانتی متر رشد نمی کنند. [اگر] آب هم به آن ها بدهیم، تأثیری روی آن ها نمی گذارد. اگر اسلام و ایمان ما، مثل درخت پلاستیکی، خشک و بی روح

۱. ای اهل ایمان! از خدا آن گونه پروا کنید که شایسته پروا ازوست و نمیرید مگر در حالی که [در برابر او و فرمانها و احکامش] تسلیم باشید (آل عمران: ۱۰۲).

باشد، رشد نمی‌کند. می‌توانیم خودمان را امتحان کنیم و ببینیم آیه‌های قرآن و جملات اهل بیت علیهم‌السلام چقدر روی ما تأثیر می‌گذارد. اگر اثر داشت، معلوم می‌شود که ایمان حقیقی است. این ایمان حقیقی رشد می‌کند. درست است که این‌ها درجاتِ بهشتی هستند؛ ولی در دنیا هم درجات معنوی، الهی، ایمانی و انسانی به حساب می‌آیند.

۷. از آمرزش و رزق الهی برخوردار می‌شوند

﴿...وَمَغْفِرَةٌ...﴾: خدا به این‌ها مغفرت هم می‌دهد؛ یعنی گذشته‌های بد آن‌ها را اصلاح می‌کند و گناهان و اشتباهات آن‌ها را می‌آمرزد و ترمیم می‌کند.

﴿...وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾: خدا آن‌ها را از رزق کریم برخوردار می‌کند و همان رزق معنوی و قرآنی را روزی [آن‌ها] می‌کند:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ
عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾^۱

مراتب ایمان از منظر امام صادق علیه‌السلام

حدیثی را در این خصوص [بیان می‌کنم]. در حدیث

۱. ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و ملت‌ها و قبیله‌ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید. بی‌تردید گرامی‌ترین شما نزد خدا پرهیزکارترین شماست. یقیناً خدا دانا و آگاه است (حجرات: ۱۳).

شریف از حضرت امام صادق علیه السلام آمده است که حضرت به شخصی به نام عبدالعزیز می فرماید:

يَا عَبْدَ الْعَزِيزِ إِنَّ الْإِيمَانَ عَشْرُ دَرَجَاتٍ بِمَنْزِلَةِ السُّلَمِ يُصْعَدُ مِنْهُ مِرْقَاةٌ بَعْدَ الْمِرْقَاةِ فَلَا تَقُولَنَّ صَاحِبُ الْوَاحِدِ لِصَاحِبِ الْإِثْنَيْنِ لَسْتَ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى الْعَاشِرَةِ وَلَا تُسْقِطْ مَنْ هُوَ دُونَكَ فَيُسْقِطَكَ الَّذِي هُوَ فَوْقَكَ فَإِذَا رَأَيْتَ مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكَ فَارْفَعْهُ إِلَيْكَ بِرَفْقٍ وَلَا تَحْمِلَنَّ عَلَيْهِ مَا لَا يُطِيقُ فَتَكْسِرَهُ فَإِنَّهُ مَنْ كَسَرَ مُؤْمِنًا فَعَلَيْهِ جَبْرُهُ وَكَانَ الْمَقْدَادُ فِي الثَّامِنَةِ وَأَبُو ذَرٍّ فِي التَّاسِعَةِ وَسَلَمَانُ فِي الْعَاشِرَةِ^۱.

ایمان ده درجه دارد. ایمان مانند نردبان است؛ نردبان ده پله. آدم ها از این نردبان پله پله بالا می روند. ممکن است مؤمنی روی پله اول و مؤمنی روی پله دهم نردبان [ایمان] باشد. مبادا کسی که روی پله دوم ایمان است، به کسی که از او ضعیف تر و پایین تر است و اشتباهاتی می کند، بگوید تو هیچ کاره هستی. تو که ایمان نداری. هرچه ایمان هست من دارم و از تو بالاترم. تا به پله دهم

۱. محمد بن علی بن بابویه قمی (شیخ صدوق)، الخصال، ج ۲، به تصحیح علی اکبر غفاری، قم: جامعه مدرسین، ۱۳۶۲ ش، ص ۴۴۷؛ ترجمه: ایمان مانند نردبانی است که ده پله دارد و پله های آن یکی پس از دیگری پیموده می شود. پس کسی که در پله دوم است نباید به آن که در پله اول است بگوید تو چیزی نیستی. تا برسد به آن که در پله دهم است (او هم نباید به پایین تر از خود چنین سخنی بگوید). آن را که در پله پایین تر از تو قرار دارد نینداز که بالاتر از تو نیز تو را می اندازد. اگر دیدی کسی یک پله از تو پایین تر است، با مهربانی و ملاحظت او را به طرف خود بالا بکش و فراتر از توانش باری به دوش او مگذار که او را می شکنی. هرکس مؤمنی را بشکند باید شکستگی او را جبران کند. مقدار در درجه هشتم، ابوذر در درجه نهم و سلمان در درجه دهم بود.

برسد. روی هر پله ای هستی، پایینی را از پله دور نکن و نینداز. آن که بالاتر از توست، ممکن است همین بلا را بر سرت بیاورد. هوای همدیگر را داشته باشید. برخی در ایمانشان به اندازه من و شما نیستند. باید هوای آن‌ها را داشته باشیم. [فرض مثال] ایمان بنده ضعیف‌تر است. شما که ایمانتان قوی‌تر است، باید دست مرا بگیرید و تشویق کنید تا بتوانم به پله بعدی برسم. اگر دیدید کسی در ایمان درجه پایین‌تر از شماست، او را بالا ببرید. دست او را بگیرید و با رفاقت و ملاحظت [با او برخورد کنید]. طوری با او رفتار نکنید که طاقتش تمام شود، ببرد، نتواند راهش را ادامه بدهد و کارش به جایی بکشد که بگوید این ایمان را نخواستم. اگر این کار را بکنید، انگار او را شکست داده‌اید و خرد کرده‌اید. بعد فرمود: اگر کسی مؤمنی را بشکند، وظیفه اش این است که جبران کند و آن [شکستگی] را درست کند.

مواظب بچه‌هایمان باشیم. انتظار نداشته باشیم این کودک یا جوانی که فرزند یا نوه من و شماست، حتماً مثل ما [باشد] و هرچه ما گفتیم «چشم» بگوید. [ایمان او] هرچقدر که هست، همان را داشته باشید. خوبی‌های او را تشویق کنید. بگویید فرزندم خیلی زحمت کشیدی و روی پله دوم نردبان آمدی؛ اما هنوز باید کمک

کنیم همدیگر را بالاتر ببریم. مخصوصاً در تعامل بین پدر و مادرها و فرزندان، پسر و دختر، برادران ایمانی نسبت به هم و صاحب کار نسبت به کارگر، کارمند، شاگرد، اطرافیان و کوچک ترها. همه با هم باید دست هم را بگیریم، مواظب همدیگر باشیم و پله های ده گانه ایمان را ان شاء الله به کمک همدیگر طی کنیم. برای همین قرآن فرمود:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾^۱

همه با هم برای تقوا و ایمان قیام کنید؛ چون در این قیام به کمک یکدیگر نیازمندید.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

۱. ای اهل ایمان! از خدا آن گونه پروا کنید که شایسته پروا ازوست و نمیرید مگر در حالی که [در برابر او و فرمانها و احکامش] تسلیم باشید (آل عمران: ۱۰۲).

خطبه دوم

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى الْحِجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ
الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.
أَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظْمِ أَمْرِكُمْ.

همه باهم برای ساخت جامعه ایمانی

یکدیگر را به تقوای الهی سفارش می کنیم. در رسیدن
به اهداف ایمانی و تقوایی یار و یاور یکدیگر باشیم.
برای ساختن جامعه ایمانی و تقوایی دست یکدیگر را
بگیریم. آرزو داشته باشیم جامعه ای درست کنیم که

تشویق و احسنت امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ را دریافت کنیم. ایشان بیسندد و بگوید عجب خانواده مؤمنانه ای، عجب بازار عادلانه ای، عجب دانشگاه عالمانه ای و عجب رفاقت و اعتصام به حبل اللہی در میان این مردم هست. این ها باید اهداف ما باشد و هر روز یک گام به این سمت حرکت کنیم.

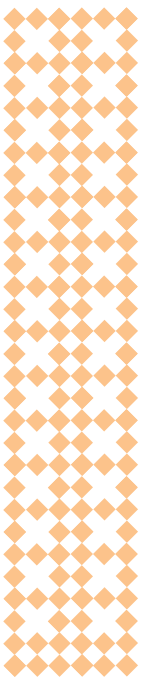
مناسبت های هفته

مناسبت هایی [هست] که باید [به آن ها] توجه کنیم، فرهنگ ایمانی مان را با آن ها بسنجیم و رسالت دینی مان را برای آن مناسبت ها تجدید عهد کنیم.

هفته بسیج

یکی از آن مناسبت ها آغاز هفته بسیج است. امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ درباره بسیج فرمودند: «بسیج لشکر مخلص خداست.»^۱ یعنی هرکس مخلص خداست، باید بسیجی هم باشد. اخلاص آدم را به بسیج می کشاند و به روح بسیجی دعوت می کند. هرچه خیر، برکت و پیشرفت تا امروز در انقلابمان داشته ایم، به برکت

۱. سیدروح الله موسوی خمینی رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ، صحیفه امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ، ج ۲۱، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ، ص ۱۹۴: «بسیج لشکر مخلص خداست که دفتر تشکل آن را همه مجاهدان از اولین تا آخرین امضا نموده اند.»

روح مخلصانه بسیجی‌ها بوده است. کسانی که در زمان غربت اسلام و سیطره کفر جهانی و سلطه رژیم وابسته به غرب، رژیم منحوس پهلوی بر این مملکت، مجاهدت و مبارزه کردند، آگاهی بخشی داشتند، تظاهرات کردند، زندان رفتند، شکنجه شدند و استقامت ورزیدند، این‌ها پیشکسوتان بسیجی ما هستند. انقلاب ما به برکت وجود آن‌ها پیروز شد. کسانی که در دفاع مقدس راحتی و آسایش را زمین گذاشتند، راهی جبهه‌های نبرد علیه بعثی‌های کافر شدند، استقامت کردند و سختی‌ها متحمل شدند، این‌ها پیشکسوتان بسیجی ما هستند. عزیزانی که قبل از انقلاب در دوران اسارت در زندان‌های رژیم شاه و در دوران دفاع مقدس در زندان‌های رژیم منحوس بعثی‌ها، سختی‌ها را تحمل کردند، پیشکسوتان بسیجی ما هستند. کسانی که برای دفاع از حرم قیام کردند، خوف و خطر را ندیدند و عزت و سربلندی اسلام برای آن‌ها شوق‌انگیز بود. این‌ها معلمان و پیشکسوتان بسیجی ما و همان مخلصان خدایی هستند که امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ آن جمله نورانی را برای آن‌ها بیان کرد. هفته بسیج را به همه بسیجیان تبریک عرض می‌کنم. هر مؤمنی باید سهمی در بسیجی بودن داشته باشد.

پیشینه بسیج

پیشینه [بسیج را بیان کنیم] و بگوییم بسیج از کجا و چه زمانی شروع شد. بعد از انقلاب یا قبل از انقلاب؟ وقتی آدم و حوا پایشان را روی زمین گذاشتند، آن موقع دکه یا اینترنت نبود که اسم نویسی کنند؛ ولی نام آن‌ها به بسیجی بودن [رقم خورد] و حرکات و اعمال آن‌ها بسیجی بود. این‌ها در تاریخ، بسیجی ثبت شدند. هابیل یک بسیجی بود که مورد بی مهربی قابیل قرار گرفت. هرکدام از پیغمبران آمدند، رسالتشان را با فرهنگ و روحیه بسیجی به ثمر رساندند. اگر حضرت نوح علیه السلام بسیجی نبود، نمی توانست طعنه مخالفان را تحمل کند که به او می گفتند: در این بیابان خشک، کشتی سازی عاقلانه است؟ می گفت فرمان خداست. [وقتی] فرمان خدا باشد عاقلانه است. بعداً همه فهمیدند عاقلانه است؛ اما دیر فهمیدند. او به موقع فهمید و این یعنی بسیجی.

همه حرکات و سکنات حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام نمایشگاهی از افکار، اندیشه‌ها و رفتارهای بسیجی‌هاست. بسیجی بود که بت‌ها را متلاشی کرد و بعد تبر را روی دوش بت بزرگ گذاشت. آن یکی را نشکست. وقتی اعتراض کردند که چه کسی این کار را

کرده است، فرمود: از این بت بزرگ بپرسید چه کسی این کار را کرده است. اگر [بت بزرگ] حرف بزند کار آن است. آن‌ها که حرف نمی‌زنند؛ پس کار آن‌ها نیست. [حضرت ابراهیم علیه السلام] حرف خلاف نزد. این را گفت که عقل آن‌ها تکان بخورد، بیدار شوند و بفهمند. [فرمود:]

﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ﴾^۱

چوبی را می‌پرستید که خودتان تراشیده اید! شما عقل دارید که این کار را می‌کنید؟! چیزهایی که خودتان می‌تراشید، بعد می‌ایستید همان‌ها را می‌پرستید! این روحیه بسیجی بود. خشم جاهلان او را به آتش فتنه انداخت؛ اما دست از فعالیت بسیجی اش برنداشت. پشیمان نشد و عقب نشینی نکرد. مثل کسی که بالای دیوار لانه جاسوسی رفت و لانه جاسوسی را فتح کرد. بعد هم ایستاد و گفت ما تا آخرین نفس باید با آمریکا بجنگیم. اگر [کسی] به آنجا رفت، دوری زد، عکسی گرفت و بعد پشیمان شد، او همان موقع هم نفهمیده چه کار کرده است. ابراهیم علیه السلام وقتی بت‌ها را شکست، تا آخر ایستاد. حتی فرشتگان خدا گفتند ما تو را کمک کنیم؛ [وگرنه] تو را در آتش می‌اندازند. گفت اگر خدای من دوست دارد ابراهیم او در آتش بسوزد،

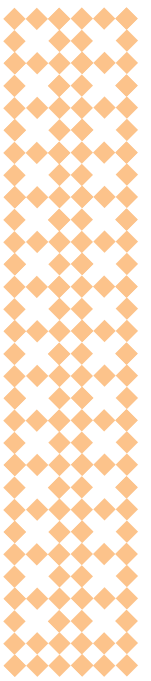
۱. [به آنان] گفت: آیا چیزی را می‌پرستید که [با دست خود] می‌تراشید، (صافات: ۹۵).

چرا من نسوزم! این یعنی بسیجی.

موسی (علی نبینا وآله وعلیه السلام) تمام حرکات و سکناش تفسیر بسیجی مخلص خداست. آیات قرآن را راجع به قصه های انبیا و حضرت موسی [یادآوری کنید]. حضرت عیسی صلی الله علیه و آله همین طور [است].

همه این ها یک طرف، رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله بزرگترین بسیجی عالم هستی [است]. بالاتر از رسول خدا صلی الله علیه و آله بسیجی نداریم. در جنگ خندق و احزاب چقدر در شرایط سختی بودند. تحریمی که ما الان از آن یاد می کنیم، هیچ وقت به پای سختی های آن زمان نمی رسد. آن قدر این تحریم خشن و سخت بود که مسلمان ها نمی توانستند هرکدام یک خرما را به تنهایی استفاده کنند. باید خرما را نصف می کردند و دو نفر استفاده می کردند. این جیره بندی سخت گیرانه برای همان تحریم ها بود. اما آیا این ها روی ایمان آن ها تأثیر گذاشت؟ در محاصره بودند و خندق می کردند تا جلوی نفوذ دشمن را بگیرند. یک کنگ به سنگ خورد. رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله فرمود به روشنایی نور این جرقه، شکستن کاخ کسرا را می بینیم. دوباره این اتفاق افتاد. حضرت فرمود به روشنایی این نور، شکستن کاخ قیصر را می بینم. یعنی ما

الان محاصره هستیم؛ [اما] همیشه در محاصره نمی مانیم. الان هم وضع مسلمان ها در ایران اسلامی و منطقه مقاومت همین طور است؛ اما همیشه قرار نیست این طور بمانیم. این سدها شکسته خواهد شد و آمریکایی ها و اروپایی ها از منطقه فرار خواهند کرد. یقیناً چنین خواهد شد. منطقه، جهان اسلام و جغرافیای مقاومت از لوٹ وجود اشغالگران، صهیونیست ها، آمریکایی ها، انگلیسی ها و سعودی ها یقیناً پاک خواهد شد. شرایط می خواهد تغییر کند. خوب است این تغییر را ببینیم. کسی که به موقع می بیند بسیجی است. کسی که می ایستد [و می گوید] حالا ببینیم چه می شود، بسیجی نیست.

زمان انقلاب را به یاد داریم. کسانی بودند که شاید تا نزدیکی های پیروز انقلاب هم حواس آن ها هنوز جمع نبود. کسانی [هم] بودند که در دوران سختی، زندان و تنهایی، پیروزی را می دیدند. امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ این گونه فکر می کرد. بسیجی واقعی و حقیقی چنین بود. آینده جهان اسلام و آینده مسلمانان و مستضعفان، بسیار روشن و امیدبخش است. باید الان این آینده را ببینیم و خودمان را برای آن مهیا کنیم. خدا هم فرمان داد:

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا

جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِثْلَ أَيْبِكُمْ
 إِبرَاهِيمَ ۗ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي
 هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ
 عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
 بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿١﴾

همان طور که فرمود:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ
 إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٢﴾

همان طور که فرمود:

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣﴾

کتاب خدا را تلاوت کنید [و حق تلاوت را ادا کنید]. هر
 کاری می کنید خوب آن را انجام بدهید. آیه آخر سوره
 مبارک حج هم فرمود حق جهاد را [ادا کنید]. خدا شما را
 به زبان حضرت ابراهیم عليه السلام مسلمان نامید و می خواهد
 برای امت های دیگر امت نمونه باشید.

۱. در راه خدا چنان که شایسته جهاد است، جهاد کنید؛ او شما را برگزید و بر شما در دین هیچ مشقت و سختی قرار نداد. [در دینتان گشایش و آسانی قرار داد، مانند گشایش و آسانی] آیین پدرتان ابراهیم. او شما را پیش از این مسلمان نامید و در این [قرآن هم به همین عنوان نام گذاری شده‌اید] تا پیامبر گواه بر شما باشد و شما هم گواه بر مردم باشید؛ پس نماز را بر پا دارید، زکات را بپردازید و به خدا تمسک جوید. او سرپرست و یاور شماست؛ چه خوب سرپرست و یآوری و چه نیکو یاری دهنده‌ای است (حج: ۷۸).
۲. ای اهل ایمان! از خدا آن گونه پروا کنید که شایسته پروا از اوست و نمیرید مگر در حالی که [در برابر او و فرمان‌ها و احکامش] تسلیم باشید (آل عمران: ۱۰۲).
۳. کسانی که کتاب آسمانی به آنان عطا کرده‌ایم، آن را به طوری که شایسته آن است قرائت می کنند [و آن قرائت نمودن با تدبر و به قصد عمل است]. اهل ایمان به آن [کتاب] هستند و کسانی که به آن کفر می‌ورزند، فقط آنان زیان‌کارند (بقره: ۱۲۱).

سالروز قیام مختار ثقفی

مناسبت دیگری که باید [به آن] اشاره کنم قیام مختار ثقفی است. این قیام سال ۶۶ هجری قمری اتفاق افتاد. امام حسین علیه السلام اول سال ۶۱ هجری قمری به شهادت رسید. آقای مختار ثقفی و کسانی که با مختار ثقفی قیام کردید، اگر به موقع قیام کرده بودید، سرنوشت اسلام طور دیگری رقم می خورد. موقعی که امام حسین علیه السلام بلند شد، شما کجا بودید؟ شما آمدید و مقداری جبران کردید؛ ولی دیر آمدید. باید حواسمان به این هم باشد و درس بگیریم که اگر می خواهیم کار خوبی انجام دهیم، به موقع انجام بدهیم. اگر به موقع انجام شود، ارزش دارد و قیمتی می شود.

هفته روشن دلان

آغاز هفته روشن دلان است. عزیزانی که چشم ظاهری شان نمی بیند؛ ولی معمولاً دل آن ها آن قدر پاک و روشن است که محرومیت از چشم ظاهری را جبران کرده اند. گفته اند: «خدا گرز حکمت ببندد دری، ز رحمت گشاید در دیگری.» این عزیزان هم از موهبت های دیگر خدا برخوردار هستند.

درگذشت آیت الله مجتهد شبستری

همان طور که مطلع شدید آیت الله حاج شیخ محسن مجتهد شبستری درگذشتند. ایشان از دیرباز از یاران امام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ و رهبر فرزانه انقلاب مُدَّةً، حامی حوزه های علمیه و ناشر معارف اهل بیت عصمت و طهارت عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بودند. خدا ایشان را هم با انبیا و اولیا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ محشور بفرماید ان شاءالله.

معارف استاندار جدید قزوین

در هفته ای که گذشت معارف استاندار محترم را داشتیم. حضور ایشان را قدردانی می کنیم. در خطبه های گذشته هم عرض کردم: امیدواریم این برادر متدین، مجرب و مؤمن، ان شاءالله به زودی امید مردم ما را ارتقا ببخشند. الحمدلله این توان را دارند. بین مسئولان ارشد استانی در استان وفاق و دوستی و همدلی پیش آمده است که می تواند خیلی کارها را روان کند و پیش ببرد.

دعای پایانی

پروردگارا! بر عزت، اقتدار و عظمت اسلام و اسلامیان بیفزای؛
پروردگارا! سایهٔ اقتدار رهبر فرزانهٔ انقلاب را بر سر
مسلمانان جهان و مستضعفان عالم مستدام بدار؛
ارواح گذشتگان، ارواح شهدا، روح امام راحل
عظیم‌الشان رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ، ارواح شهدای شاخص مثل حاج
قاسم سلیمانی، سرداران عزیز اثرگذار و معلمان بسیجی
و جهادی را با ارواح انبیا و اولیا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ محشور بفرما؛
پروردگارا! دل‌های اهل ایمان را هر روز نسبت به
یکدیگر مهربان‌تر قرار بده؛
مشکلات بیکاری، معیشتی، فقر و گرسنگی مردم ما
را به نحو احسن به دست مدیران لایق و شایسته
برطرف بفرما؛
پروردگارا! به ما لیاقت سربازی آقا امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ را
عنایت بفرما.

اللَّهُمَّ اغْفِرِ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ
وَمَغَارِبِهَا تَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ
الدَّعَوَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾
وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

